ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΩΤΗΡΟΥΣ 87
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΗ 11
ΤΗΛΕΦ. ΓΡΑΜΜΑΙ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 52036
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ 52037-ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 53054
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ 53051-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ 53155

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ ΔΥΟ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 750
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 15
ΑΙ ΕΠΑΜΗΝΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΙΜΗΝΟΙ ΑΝΑΛΟΓΟΙ
ΑΓΓΕΛΙΑΙ - ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΡΙΘ. 6750

ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ

Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

Ενθυμείσθε;... Τότε δεν είχε κηρύξη εις την Ελλάδα τον πόλεμον ή Ιταλική Κυβερνητορία. Τον είχαν κηρύξη οι Έλληνες, μεταξύ των. Το πλείστον του Στόλου — πρό πέντε μόλις ετών—είχε σταλεί, είχαν καταλύση τας Αρχάς τρεις τέσσαρες επαρχίαι και επολιόρκει ή Επανάστασις τας Αθήνας. Τότε αι Αθήναι επεστρατεύθησαν και έβγηκαν μέ ό,τι είχαν εις τα δυνατά. Άλλ' έχρειάζοντο και αεροπλάνα. Αεροπλάνα; «Αεροπλάνα δεν έχομεν». Απεφασίσθη, λοιπόν, ν' αγοράσωμεν τηλεγραφικώς, εις οιανδήποτε τιμήν, όπως δήποτε. Και έρχεται αι Αθήναι νά κρούουν πάσαν γείτονος θύραν: «Πρός Θεού!Πέντε αεροπλάνα...». Και έρχοντο και δεν έρχοντο και ενεμένοντο και δεν έφθασαν τα πέντε αεροπλάνα, και είς το τέλος τα έβαλε ή Σερβία και επεχειρήθη νά κατασκευασθούν μέ αυτά οι επαναστάται και... —ή Επανάστασις ετελείωσεν. Εδώ, είς στενόν διά νά εύγνωμονήσωμεν και πάλιν την Ιταλίαν: Οι επαναστάται εκείνοι, γενναίοι και καλοί άξιωματικοί τους όποίους παρέστρεψε τότε το άγαλμα της εποχής, επανήλθαν τώρα είς το Στρατεύεσθαι όλοι, πρός τιμήν των παρακαλούντες και ικετεύοντες νά συλλάβουν όλοι υπέρ Πατρίδος. Μετά έν έτος έγινεται νέα Επανάστασις είς την Ελλάδα. Επανάστασις έξεων, ηθών, συστημάτων. Και παραδέξως, ώσάν νά ήτο προκεισμένη μέ τηλεγραφεία, ώσάν νά έβλεπε από τότε μακρυά, έξήτασεν. Από τας πρώτας ημέρας, αεροπλάνα. Από τον Κρατικόν Προϋπολογισμόν, ό οποίος επροικοδότει τό Υπουργείον Αεροπορίας άλλοτε μέ εκατόν πενήντα και άλλοτε μέ διακόσια εκατομμύρια, διεθέσαμεν ήμέσως εξακόσια και τά εξηκόντα τά έκαμε χίλια και τά χίλια, έφθασαν σχεδόν τας δύο χιλιάδας. Και, μετά ταύτα, έξήλθε μέ τον δίσκον της επαιτείας τό Κράτος:

— Παρακαλώ, διά την Αεροπορίαν, τον οβολόν σας...

Και κάπως σκληρότερα, όταν τό επλησίαζε μέ τό έντελμα τού Δημοσίου ό δικαιούχος, τό Κράτος τού έλεγε:

— Θά τας κρατήσω διά την Αεροπορίαν, ένα ελάχιστον ποσοστόν.

Και οι οβολοί και τά ελάχιστα ποσοστά και ή εκ τού Προϋπολογισμού προικοδότησις έγιναν εκατομμύρια, δισεκατομμύρια, μηχαναί, υπόστεγα, παραγγελίαι, στερά, και τά στερά αυτά πετούν τώρα άπανω είς τά όρη και τάς θαλάσσας και προστατεύουν τους Στρατούς και προστατεύουν τας πόλεις και διώκουν τους εισβολείς. Δέν ήμεθα τότε ευχαριστημένοι. Τόσα λεπτά! Και πώς και πού θ' ανθέξη αύτός ό τόπος! Και—έλεγε τού καφενείου ή κριτική! Πού πηγαίνουν τά τόσα εκατομμύρια!... Άλλά, νά, πού έπήγαν τά τόσα εκατομμύρια! Είς τά σύννεφα, άπάνω είς τά χιόνια τής Πίνδου, άπάνω άπό τον Αώλιόνα και τό Δυρράχιον. Ελληνική Αεροπορία...Όχι οι έχθροί, όχι οι ξένοι, άλλά καλά καλά σύ! ήμείς οι Έλληνες την εγνωρίζαμεν. Και έρωτ! Πόσα τώρα χαρά, πόση τιμή και πόση Δόξα διά την Ελλάδα! Από τας Σκυλάς των Ικάρων, ώσάν άπό φωλιάς χελιδόνων, εξεπετάχθησαν πλήθος νέων, πλήθος ηρώων, διά νά φέρουν την Νικηφόρα μας την Νίκην. Άγνωστα παιδιά, μέ τά όποία θά συναντώμεθα έως χθές χωρίς νά τά γνωρίζωμεν, χωρίς νά τά χαιρετώμεν. Όμοιοι εξαφνα είς τά σύννεφα τόνωσί των και επρόκειτο μέ την άνθρείαν των τό στερέωμα. Και πού και πού—ώ πόσον γυρνά ό' απλώνων οι Άγγελοι τά πτερά των διά νά μεταφέρουν, πρίν έγγίσης τό χώμα, την ώραίαν των ψυχήν είς τους Ουρανούς!—πού και πού. Ένα δέν επανέρχεται είς τον λόγον του, συνεχίζει ό κ. Έσμέρ, ότι ό πόλεμος κατά της Ελλάδος δέν δύναται νά είναι εξαιρουσιοδόξος. Αλλά διατί τότε άφύτιωσεν εξαφνικά τον Έλληνα Πρωθυπουργόν κ. Μεταξάν την 3ην πρωϊνήν ώραν; Ήθελε ν' αναγγείλη μέ αύτον τον τρόπον τον κεραυνοβόλον πόλεμον; Τό Ιταλικόν Επιτελείον δέν ήδύνατο ν' άγνοή ότι αί άτραποί των όρέων της Ήπείρου ήσαν λαισπώδεις. Ο Μουσσολίνι μετεχειρίσθη περιφρονητικάς φράσεις διά νά είπη ότι θά έκδικηθή την ηρωϊκήν Ελλάδα, ότι θά της τσακίση τά πλευρά, της Ελλάδος, της οποίας τό σφάλμα είναι ότι προσκείζει την ελευθερίαν και την τιμήν της».

Ελληνες και Ιταλοί

Έγράφαμεν προχθές διά τον Λόνσωμ Ήτιαν Στικελμπέργ, τον Έλληνα ήρωα του Γαριβάλδη, ό όποίος, άγνοούμεν εάν ζή ή όχι, φαίνεται ότι είς τας φάλαγγας των γαριβαλδινών διά την ιδεώδη συζευξιν της Ιταλίας. Αλλ' ό Στικελμπέργ δέν ήτο βεβαίως ό μόνος Έλλην ό οποίος έχυσε τό αίμα του υπέρ της Ιταλίας. Προσφάτως άνέλυσε, ό Σπύρος Το πάλος Σούλης, Κυβερνήτης, μοίρας είς τό Εν Τορπίλλοις άνωτέρω μεγαλομήκους. Δυνούσι οι Τσούλης Σούλης, καταπολεμήσας άδελφικώς είς τον Ισπανικόν στρατόν των μεγάλων πόλεμον κατά του Φράγκο, είς τας τάξεις των Ισπανών Δημοκρατικών. Ο Σπύρος Σούλης, μετά τον θάνατον του πατρός του, Κυβερνήτου Κωνσταντίνου Σούλη, ό όποίος ήτο καί ό Αρχηγός του Κράτους, ήκολούθησε τον Βενιζέλον είς τον Χαλκίδικον και είς την Μικράν Ασίαν. Ο Σπύρος Σούλης, ό όποίος ήτο καί ό Αρχηγός του Κράτους, ήκολούθησε τον Βενιζέλον είς τον Χαλκίδικον και είς την Μικράν Ασίαν. Ο Σπύρος Σούλης, ό όποίος ήτο καί ό Αρχηγός του Κράτους, ήκολούθησε τον Βενιζέλον είς τον Χαλκίδικον και είς την Μικράν Ασίαν.